

Thomas Lindemann

Rector Academiae Rostochiensis Thomas Lindemann I.U.D. & Professor. Ad Sacrum Exequiale Quid ... Iustus Zinzerlingius ICtus ... Matronae honestissimae Agnetae Hahnen Coniugi suae mellitissimae, hodie hora media prima adornatum expetit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos officiose & peramanter invitat

Rostochi[i]: Pedanus, 1632

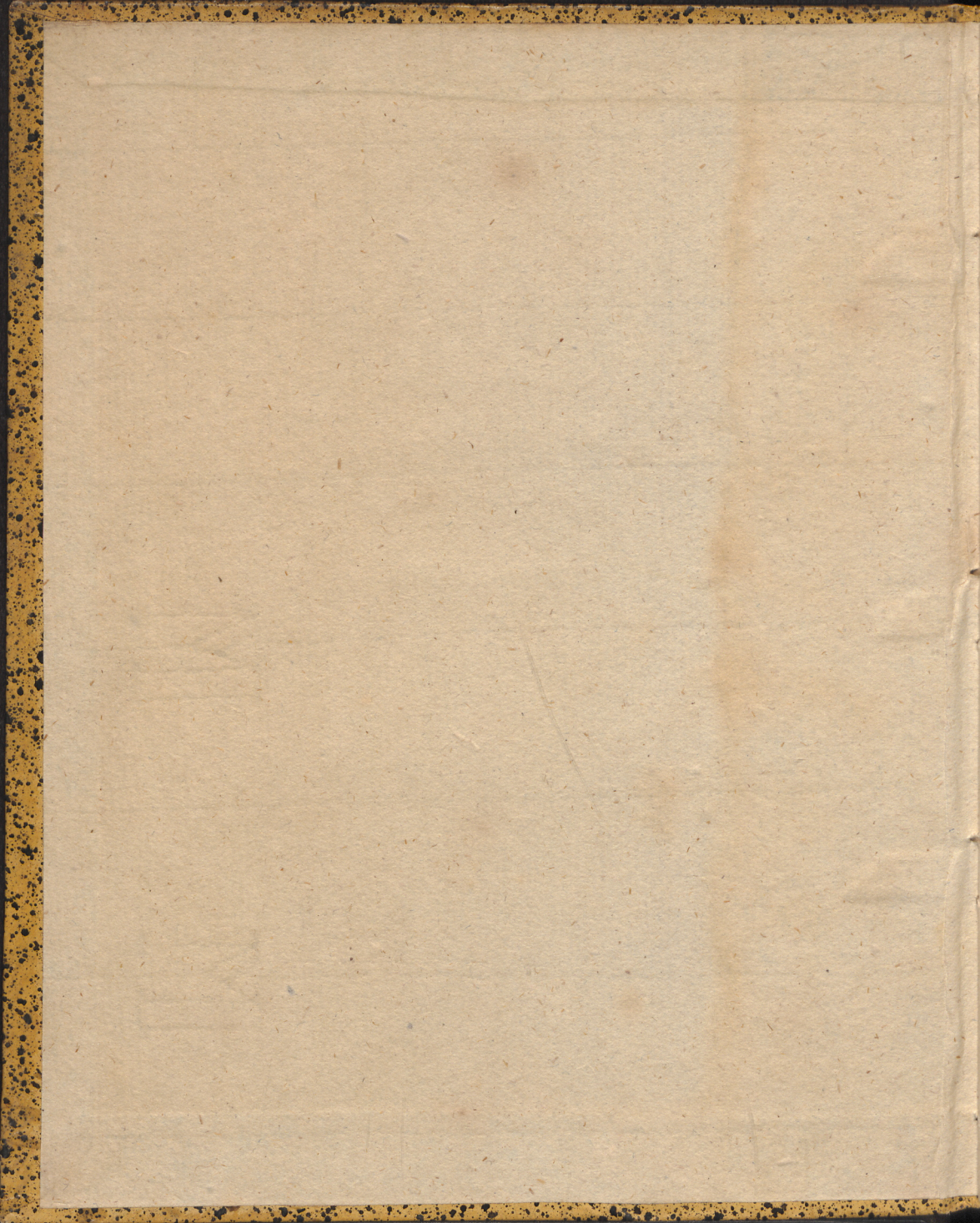
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777524090>

Druck Freier Zugang

Lindemann, Th.,
in A. Hahn,
uxor. J. Zinzerling.

Rostock, 1632.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
THOMAS LINDEMANN

J. U. D. & Professor.

Ad

Sacrum Exequiale

Quid

Vir Consultissimus, Clarissimus,

JUSTUS ZINZERLINGIUS

Jctus, Areopagi Megapolensium

Affessor meritissimus, viduus nunc
moestissimus,

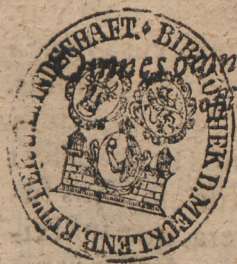
Matrona honestissima

AGNETÆ HAHNEN

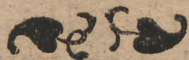
Conjugi suæ mellitissimæ, hodie

hora media prima adornatum

expetit,

*omnes omnium ordinum Cives Academicos
officiose & peramanter invitat.*

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.

ANNO M, DC. XXXII.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
THOMAS LINDEMAN
J. U. D. & Professor.

Omanis, Gellio teste, 8. Idus
Februarij inter dies atros, ne-
fastos, & funestos computa-
batur, quippe quod multa Rei-
pub. ominosa & tristia eò die
contigissent. Persæ, Plutarcho
& Æliano referentibus, eundem
diem veluti lugubrem, & defa-
matissimum devitarunt. Diem
si accusare vel increpare liceret, sextum diem Februa-
rij, qui in 8. Idus incidit, aterrimo calculo notarem.
Imo quod Tiberium quondam vovisse Suetonius re-
fert, optarem me hodie literas nescire, ne stylus meus
tam infelicis nuncij interpret & præco esse juberetur.
Occidit enim atro hoc die Matronarum decus *Agnera
Hahnen*; cujus Manibus pijs, hodie exequias agimus.
Quousq; tandem Mors truculenta arbore Clingiadum
convelles, concuties? Quem ad finem nos tua depascet
voracitas? nondum densatis funeribus domos fatis fu-
nestasti? Hiant & fatiscunt adhuc vulnera, quæ inflix-
isti, eadem nunc nondum consolidata crudeliter refri-
gas. Ante hæc tempora surculos subnascentes falce tuâ
succis

succidisti, nuuc vero ipsam radicem aggressa, ramos
succulentos & frugiferos dejecisti, & primo quidem
mense Octobri columen, & immortalitate dignum in-
genium *Theodorum Bussium* JCum insignem. Postmo-
dum sub hujus Anni inauspicatissimum auspiciu[m] ra-
mos ejusdem arboris quatuor, eodem ferme tempore
& cum impetu prostrasti. Tres Matronas, ejusdem san-
guinis & cognationis, post quas voluntario quasi mo-
tu, annoru[m] satur, adeoq[ue] maturimus decidit ramus vir
Magnificus, consultissimus *Henricus Stalmeisterus* JCus
& Episcopatus Suerinensis Cancellarius. Desavitum
jam sperabamus, sed nondum saturatum Sumanum
Numen, ulterius progressum, delictum, cordisq[ue] dimi-
dium Dn. *Justo Zinzerlingio* JCScto insigni eripuit. Ite-
rum frustra nigrum diei calculum, frustra inclemens
& immitte farum, accusamus. Æterna lex est, a princi-
pio dicta omni huic mundo, nasci, denasci, oriri, ab-
oriri, nec quicquam stabile aut firmum Arbitrator ille re-
rum esse voluit; præterquam semetipsum. Experta
est hanc vitæ inconstantiam & lubricitatem, pientissi-
ma foemina *Agneta Hanen*; quæ Anno 1600. 21. Janua-
rij in hanc lucem edita est, progenie præclara, Patre,
Viro Præstantissimo Politissimo, Dn. *Bernhardo Hab-
nen* socero meo perpetim venerando, & Matre, matro-
narum Virtutum *Japæica Elisabetha Clingia* Magni istius
JCti *Bartholomæi Clingij*, politicorum Phœnicis & Con-
siliarij, Megapolitani fidelissimi, & *Margaretæ Kronæ*
foeminei sexus eximia coronæ filia Proavum habuit
paternum Virum Prudentissimum *Joachimum Habnen*,
Maternum, Virum itidem Prudentissimum *Joachimum*

Kronen Senatores ambos, conjunctissimos amicos. Proaviam *Agnoram* illam *Smidiam* pluribus Programmatibus à fecunditate, pietate & castitate sæpius decantaram. Ex hac tam generosâ stirpe *Agnora* nostra progenita, sub primum Nativitatis momentum ferme mori cepit Orbata enim matre sua 14. Aprilis, Anno 1601. adeoq; bimestris Orphana facta; insuper Anno 1608. Patre in æthereas sedes evocato, varias Fortunæ vicissitudines subire & experiri coacta est. Verum *Jehova* matri Aviam substituit quæ *Ursula* nostram cum sorore suâ, conjuge mea dilectissima, veluti neptes suas mellitissimas excepit, easdem in timore Domini educavit. In hujus veluti Grachianæ matris scholâ efformata, virtutibus virginalibus industria singulari suffotis & excultis, cotidie aucta succrevit, quæ splendorē suum non tantū in hac urbe sparserunt, sed & in oras exoticas penetrarunt. Fatalia esse cōnubia, & divinâ Providentiâ cōciliari illa testari potuit. Nullum nupturiendi affectū unquā prodidit, quin potius de nuptijs sollicitata, jugum hoc pudicè, castè & animosè detrectavit. Tandem tamen suavis curatorum & amicorum, in amplexus venit Viri Consulitissimi Dn. *Justi Zinzerlingij* Jcti Philologi insignis, nec non diasterij Megapolitani Adfessoris meritissimi, affinis mei honorandi Viri Reverendi, *M. Michaëlis Zinzerlingij* Tingedanæ Ecclesiæ in Thuringia pastoris filij, & *M. Johannis Zinzerlingij* Utangenheimensis pastoris nepotis. Huic, inquam, singulari forte & fato, pudica animo, corpore pulchra, & insuper bonis fortunæ largiter dotata Virgo, obtigit uxor Anno 1619. 22. Septembris. Conjugium inter
hosce

hosce novellōs conjuges, pacatum, tranquillū & proliferum fuit. Quatuor enim liberorum pie defuncta maritum parentem fecit, duarum filiarum & totidem filiorum, *Agnetæ, Johannis Bernhardi, Elisabebæ, & Friderici.* Quarum primogenitam sibi JEHOVA, ceu matrimonij primitias adseruit, reliqui tres adhuc superstites. In quibus ad pietatem & animi cultum educandis, sedulam piè defuncta navavit operam, & quidem in natu grandiore filiolo, in ipsa infantia vidit generosæ indolis promicare igniculos. In matrimonio, marito, non Pollam Papiam vel Messalinam sed alteram Saram, Abigaëlem vel Rachaelem, sobriam, modestam, & ad nutum Mariti paratissimam se exhibuit, eundem ratione vocationis modo Sternebergam modo Gustavoium migrantem; sine murmure secuta, communem sortem æquo animo tulit. Ibi enim cum Hypsicratea patriam, ibi opes, ibi domicilium sibi gratum esse duxit, ubicunq; maritus esset. Sic Flaccilla Nonium Priscum & Egnatia Glicionem maritos, etiam in ipsum usq; exilium secutæ sunt. Harum laudatissimo Exemplo, cum anno 1630. Provincia hæcce tumultibus bellicis plena esset, omnes circumstantiæ majora pericula portenderent, & migrationem temporariam suaderent, illa consilio maritali obsecuta, Lubecam concessit, & cum hoc secessu, multis mensibus conjuges hi disjuncti essent, asperrima & durissima quæq; cum tenellis & partim lactentibus liberis patientissimè tulit: Nec vero renuit maritum, si ei oblatas alibi conditiones honoratissimas, amplexari quam spartam pristinam exornare allubuisset, sequi; & Patriæ dulcissimum solum vertere. Verum, rebus in

patria in melius vergentibus, cum maritus citra extre-
mam necessitatem vocationem priscam minime dese-
rendam decrevisset, cum eodem huc reversa, domum
injuriam militum ita deformatam reperit, ut eam inha-
bitare haud posset. Unde apud Avunculum Dn. Con-
sulem, *Bernhardum Clingium* divertit, qui conjuges
hosce reduces, humanissime & comiter excepit. Ubi
primo statim adventu, maritum catharrus vehemens,
Zlijs stipatus symptomatibus invasit, & aliquot dies
afflixit; Eodem vero restituto, ecce inopinatò Con-
jugem 13 Januarij febris corripuit, ad quam expellen-
dam biduo sequenti, medicamentis convenientibus
adhibitis melius habere cepit, ut & ipse medicus & a-
lij ipsi congratularentur de morbi vi fracta, & sanita-
tis spe certissima affulgente: Quin ex eo tempore non
morbo sed languore solum debilitata visa fuit, donec
infortunio quodam domestico subito ingruente, in
recidivam gravem precipitaretur, eà quæ Purificatio-
nis festum præcessit, die ac nocte, quæ eò usq. in con-
tinenti sæviit, ut illà nocte expiratura videretur. Un-
de sub ipsum noctis conticinium, Sacrosancta Synaxi
ipsius anima refecta fuit. Postquam denunciata Mari-
to tunc temporis absenti, nova morbi exacerbatio ef-
fet, ille statim se stitit, conjugem dilectissimam super-
stitem quidem, ast ita debilitatam offendit, ut morbi
violentiã naturam superare inciperet. Pridie obitus
sui filium natu grandiore sexennem, filiam quadri-
mam, & alterum filium bimulum ad se duci curavit,
ijs ultimum valedixit, eos marito verbis prægnanti-
bus & penetrantibus, imò ipsum cor ferientibus com-
mendavit, eumq; rogavit, ut eorum, quæ innocenter
sibi

sibi misellisq; suis subtracta & erepta essent, restitution-
nem urgerē & promoverē haud desisteret. Hoc facto,
rerum mundanarum curam penitus abiecit, nocteq; in-
sequente, inter matronas ei fideli sedulitate mini-
strantes, animam ad beatum ex hac vita in eternam pa-
triam transitū præparavit, adstante animæ medico, qui
depromptis ex myrothecio cœlesti alexipharmacis eam
refocillavit, quib⁹ ita pie animula erecta fuit, ut auditis
& apprehensis sacris sententijs in hæc verba voce clara
eruperit: *Die worte haben Trost und Leben.* Cum qua cō-
solatione vivificā, veluti cygneā cantione, non multo
post 6. huj⁹ Mensis animā placido veluti somno efflatā
creatori suo reddidit. Luct⁹ inde enasceus, incommodū
imminēs, maritum viduum moestissimum vehementer
merito afficit. Sed quid luges, Affinis honorande, id o-
venisse quod posse, imo evenire debere, seivisti? Morta-
les sum⁹, neq; amnis, aut perēnis aliquis fons, sed torrēs
qui impetu aliquo currit, decurrit. Tu itaq; naturali &
fatali hacce sorte nō magis commoveberis, quam peri-
ti cœlestium rerum, ad Solis vel Lunæ deliquium, quip-
pe qui syderi suo claritatem suam redituram sciunt.
Mors naturæ deliquium est, quo, naulo exoluto debi-
to depulso, animæ nostræ veluti sydera, novo splendo-
re prodeunt & coruscant. Insuper finem vitæ ab origi-
ne pendere, & omnes humanos actus in orbem & gy-
rum quasi agi, præsens hic casus ob oculos ponit. Quæ
enim conjugum horum prima nuptialis habitatio fuit,
in eadem secuta est tristissima hæc ab invicem diversio.
Quo loco ante 12. annos 4. menses & 15. dies, hilaria, &
choreæ nuptiales celebrabantur, in eodem nunc fere-

1109

tro, inter mariti, liberorum & amicorum complora-
tiones, exuvia piæ consistunt animulæ, in qua domo
corculum tenellæ pietatis præceptis obseverunt. avus
& avia, in eadem fructum millecuplum illa exhibuit.
In hac vita nihil superest, quod piæ animulæ præstari
possit, quam ut Manes ejusdem exequijs decentibus
honorentur. Eæ vero agentur in templo Mariano, in
quo ~~regere~~ nostra marito suo ante 12. annos, fre-
quenti amicorū coetu circumfluo copulata fuit. Meli-
est, teste sacro codice, Eccles. 7. 3. ingredi in domū luctus,
quam lætitia. Æquum itaq; & pium est, ut quemad-
modum exultantem maritum quondam ovabundi
comitati sumus, ita nunc eundem ejulantem & obitum
conjugis lugentem, sequamur. Postulatq; id *supra* *de* *de*
debita, & mariti in Academiam propensa affectio. Cum
itaq; hodie exuvia piæ animulæ sint matri suæ terræ
reddendæ, rogo, monco & obtestor, omnes Acade-
miæ genuinos Cives, maximos, medioximos & mini-
mos, ut ad exequias hæc cohonestandas, hora media
prima in templo Mariano frequentes compareant, &
honorem, quem sibi aliquando exhiberi expetunt, lu-
bentes præstent, inter eundem animo recolant, Mor-
tæm plurimis esse in januis, omnibus in insidijs, singu-
lis in hisce animæ induvijs. P. P. 9. Februarij An-
M. DC. XXXII.

